

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมก่อให้เกิดความเป็นเอกลักษณ์ ภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็น เครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้ประกอบธุรกิจ การงานและ การดำรงชีวิต ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยอย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และ สร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจน นำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ ให้มีความมั่นคงทางธุรกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของ บรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และ สืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็น กำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีสมดุลทั้งทางด้านร่างกาย ความรู้คุณธรรมมีจิตสำนึก ในความเป็น พลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ เป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบ อาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถ เรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ (กรมวิชาการ, 2551, หน้า 11)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้หรือคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่มสาระ (กรมวิชาการ, 2551, หน้า 12) จัดระดับการศึกษาเป็น 3 ระดับ โดยระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6) เป็นอันดับที่ 1 การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐาน การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์ และสมดุลทั้งทางด้านร่างกาย สติ ปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่ม ศักยภาพ สาระการเรียนรู้ โดยเน้น การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษา

วรรณคดีและวรรณกรรม ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ในการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริงจะเห็นได้ว่า ภาษาไทยเป็นพื้นฐานสำคัญที่นักเรียนทุกคนต้องเรียนรู้เพื่อให้มีความสามารถในการ ใช้ภาษาและ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริงถ้านักเรียนอ่อนภาษาไทย จึงมักจะอ่อนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ตามไปด้วย

สังคมยุคปัจจุบันเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร บุคคลมีความจำเป็นที่จะต้องติดต่อสื่อสารกันมากขึ้น ทักษะการเขียนจึงมีความสำคัญและจำเป็นมากเพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจและสามารถ เก็บไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ ถ้าหากการเขียนไม่สมบูรณ์ เขียนสะกดผิดหรือข้อความไม่ถูกต้อง ก็จะทำให้การเขียนไม่มีประสิทธิภาพและอาจจะก่อให้เกิดผลเสียหายได้และการเขียนยังเป็น เครื่องมือในการพัฒนาความคิด สติปัญญาและทัศนคติของบุคคลเพราะการใช้ภาษาเป็นเรื่องของ ทักษะทางสติปัญญาที่มีความสลับซับซ้อน (วิณา วโรตมะวิชัย, 2535, หน้า 118 – 119) และการ เขียนยังมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันมากเพราะใช้ในการติดต่อสื่อสารใช้จดบันทึกเหตุการณ์และ ความรู้ เขียนเรื่องราวตามจินตนาการ ช่วยในการถ่ายทอดความเข้าใจและประสบการณ์ให้บุคคลอื่น ได้ทราบ เรื่องราวในอดีตและปัจจุบัน การเขียนส่วนใหญ่จะเน้นความจำ เขียนตามคำแบบมี หลักเกณฑ์และยึดหลักภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ (บันลือ พุกกะวัน, 2522, หน้า 2)

จากความสำคัญของการเขียนดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าการเขียนมีความสำคัญต่อการ ดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นอย่างมากเพราะการเขียนเป็นสื่อที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารที่เป็น ลายลักษณ์อักษรและมีความถาวรกว่าการสื่อสารด้านอื่นๆ เช่นการพูดหรือฟัง การฝึกทักษะการ เขียนสะกดคำให้แก่ผู้เรียนนั้นนับได้ว่าเป็นการปูพื้นฐานของการเขียนที่ดีเพราะการเขียนเป็นวิธีการ สื่อสารที่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร การสื่อสารด้วยการเขียนเป็นการบันทึกข้อมูลต่างๆที่ผู้เขียน ต้องถ่ายทอดออกมาโดยผ่านสัญลักษณ์คือตัวอักษรก่อนจึงจะสื่อสารกับผู้รับสารได้ ดังนั้นการที่จะ เป็นผู้เขียนที่ดีจะต้องเป็นผู้ที่มีทักษะและมีความรู้ความสามารถในการเขียนเป็นอย่างดี จาก การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากประสบการณ์ของผู้ศึกษาที่ทำการสอนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเวียงแหง อำเภอเวียงแหง จ.เชียงใหม่ พบว่า นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ยังมีปัญหาในเรื่องการเขียนสะกดคำ ซึ่งสังเกตได้จากการทดสอบในเรื่องการ เขียนสะกดคำในชั้นเรียน การที่นักเรียนมีผลการประเมินในด้านการเขียนอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำนั้นก็จะมี ส่งผลต่อการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปไม่ได้ช้า ดังนั้นการฝึกทักษะ ในด้านการเขียนเป็นสิ่งที่ควรจะต้องได้รับการแก้ไข เพื่อที่จะได้พัฒนาและฝึกทักษะในการเขียนที่ดี สามารถที่จะสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้

ด้วยเหตุดังกล่าวผู้ศึกษาคิดว่าถ้านักเรียนสามารถเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดได้ นักเรียนก็จะสามารถเขียนสะกดคำที่ใช้ทั่วไปและคำศัพท์ใหม่ในบทเรียนได้ถูกต้อง ผู้ศึกษาในฐานะครูผู้สอนจึงสนใจที่จะสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดขึ้นเพื่อนำไปใช้พัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนการสะกดคำภาษาไทยที่เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างและใช้แบบฝึกพัฒนาการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดของนักเรียนหลังเรียนแบบฝึกพัฒนาการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านเวียงแหง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึก คือ คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดโดยเลือกคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดในหนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 50 คำมาให้นักเรียนทดสอบเขียนคำวันละ 10 คำ เป็นเวลา 5 วัน แล้วเลือกคำที่นักเรียนเขียนผิดมากที่สุดมาจำนวน 30 คำ มาจัดหมวดหมู่การเขียนคำที่มี 5 ชุด แต่ละชุดมี แบบฝึก 3 ลักษณะ คือ โยงเส้นคำให้ตรงกับภาพ เลือกตัวสะกดมาเติมแล้วเขียนสะกดคำ เขียนคำโดยใช้ตัวอักษรแทนรูปภาพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นโดยนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควบคู่กับการใช้แบบฝึกพัฒนาการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด

แบบฝึกพัฒนาการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด หมายถึง แบบฝึกที่สร้างขึ้นโดยนำคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด ในหนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คำมาสร้างแบบฝึก มี 3 ลักษณะ จำนวน 5 ชุด ซึ่งประกอบด้วย

ชุดที่ 1 การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด (ค สะกด)

- เลือกตัวสะกดมาเติมแล้วเขียนสะกดคำ
- โยงเส้นคำให้ตรงกับภาพ
- เขียนคำโดยใช้ตัวอักษรแทนรูปภาพ

ชุดที่ 2 การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด (จ ,ช,ซ,ญ สะกด)

- เลือกตัวสะกดมาเติมแล้วเขียนสะกดคำ
- โยงเส้นคำให้ตรงกับภาพ
- เขียนคำโดยใช้ตัวอักษรแทนรูปภาพ

ชุดที่ 3 การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด (ฎ,ฏ,ฐ,ต สะกด)

- เลือกตัวสะกดมาเติมแล้วเขียนสะกดคำ
- โยงเส้นคำให้ตรงกับภาพ
- เขียนคำโดยใช้ตัวอักษรแทนรูปภาพ

ชุดที่ 4 การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด (ถ,ท,ธ สะกด)

- เลือกตัวสะกดมาเติมแล้วเขียนสะกดคำ
- โยงเส้นคำให้ตรงกับภาพ
- เขียนคำโดยใช้ตัวอักษรแทนรูปภาพ

ชุดที่ 5 การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด (ศ,ษ,ส สะกด)

- เลือกตัวสะกดมาเติมแล้วเขียนสะกดคำ
- โยงเส้นคำให้ตรงกับภาพ
- เขียนคำโดยใช้ตัวอักษรแทนรูปภาพ

ผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด หมายถึง คะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 60

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ได้แบบฝึกการเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด เพื่อจะได้นำไปใช้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. ได้แนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในระดับชั้นอื่นๆ